ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2024

Vyhlásené: 22. 6. 2024 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

139

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 13. novembra 2023 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Saudskoarabským kráľovstvom o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 67 z 8. decembra 2023 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi.

Prezidentka Slovenskej republiky ratifikovala zmluvu 18. januára 2024.

Zmluva nadobudne platnosť 1. augusta 2024 v súlade s článkom 28.

Zmluva
medzi
Slovenskou republikou
a
Saudskoarabským kráľovstvom
o zamedzení dvojitého zdanenia
v oblasti daní z príjmov
a zabránení daňovému úniku

Slovenská republika a Saudskoarabské kráľovstvo,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych celkov alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov, vrátane daní z príjmov plynúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú

a) v prípade Slovenskej republiky

(i) daň z príjmov fyzických osôb,

(ii) daň z príjmov právnických osôb,

(ďalej len „slovenská daň“),

b) v prípade Saudskoarabského kráľovstva

(i) Zakat,

(ii) daň z príjmov, vrátane dane z príjmov plynúcich z investícií do zemného plynu,

(ďalej len „saudská daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky rovnaké alebo v podstate podobné dane ukladané po dátume podpisu tejto zmluvy, ktoré sa ustanovia okrem, alebo namiesto existujúcich daní. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva

a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva;

b) pojem „Saudskoarabské kráľovstvo“ označuje územie Saudskoarabského kráľovstva, ktoré tiež zahŕňa územie mimo výsostných vôd, kde Saudskoarabské kráľovstvo vykonáva svoje suverénne a jurisdikčné práva vo svojich vodách, morské dno, podložie a prírodné zdroje na základe svojho práva a medzinárodného práva;

c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Saudskoarabské kráľovstvo alebo Slovenskú republiku;

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a iné združenia osôb, vrátane štátu, jeho nižších správnych celkov, alebo miestnych orgánov;

e) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú osobu, ktorá sa na daňové účely považuje za právnickú osobu;

f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

g) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom a prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia sa nachádza v zmluvnom štáte, okrem prípadov, ak sa takáto doprava loďou alebo lietadlom uskutočňuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

h) pojem „príslušný orgán“ označuje

(i) v prípade Slovenskej republiky Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Saudskoarabského kráľovstva Ministerstvo financií zastúpené ministrom financií alebo jeho splnomocneným zástupcom;

i) pojem „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátnu príslušnosť alebo občianstvo zmluvného štátu, a

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v zmluvnom štáte.

(2) Pri uplatňovaní zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových predpisov zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má daný pojem podľa iných právnych predpisov zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje:

a) každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu podlieha v tom zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta založenia, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a taktiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán;

b) každú osobu, ktorá je zriadená podľa právnych predpisov zmluvného štátu a ktorá nepodlieha dani alebo je oslobodená od dane v tomto zmluvnom štáte, pričom je zriadená a udržiavaná v tomto zmluvnom štáte výhradne:

(i) na náboženské, charitatívne, vzdelávacie, výskumné alebo iné podobné účely, alebo

(ii) z dôvodu poskytovania dôchodkov alebo iných podobných výhod zamestnancom.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 tohto článku rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov);

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko životných záujmov alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava;

c) ak sa obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom;

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 tohto článku osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa aj:

a) stavenisko, stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavenisko alebo projekt alebo činnosti trvajú po dobu dlhšiu ako šesť mesiacov;

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na tento účel, ale len vtedy, ak činnosti tohto charakteru trvajú (pre ten istý alebo súvisiaci projekt) v druhom zmluvnom štáte v období alebo viacerých obdobiach presahujúcich v úhrne 183 dní v akomkoľvek 12-mesačnom období začínajúcom alebo končiacom v príslušnom zdaňovacom období.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa:

a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo

dodania,

c) udržiavanie zásob patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého miesta na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter,

g) predaj tovaru patriaceho podniku a vystaveného na príležitostnom dočasnom veľtrhu alebo výstave po ukončení uvedeného veľtrhu alebo výstavy.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 tohto článku koná v mene podniku a

a) má a obvykle uplatňuje právomoc v zmluvnom štáte uzavierať zmluvy v mene tohto podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4 tohto článku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie, ktoré nezakladá stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku;

b) nemá takúto právomoc, ale obvykle udržiava v tomto prvom zmluvnom štáte zásoby tovaru, z ktorých pravidelne dodáva tovar v mene podniku.

(6) Podnik zmluvného štátu nemá stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tomto druhom zmluvnom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom obchodného zástupcu, komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej bežnej činnosti.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť v tom druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama o sebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúce pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na variabilné alebo fixné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, z prameňov a iných prírodných zdrojov; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho využívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku

podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku využívaného na vykonávanie slobodného povolania.

Článok 7
Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoje podnikanie v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoje podnikanie takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno prisúdiť stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 tohto článku prisudzujú v každom zmluvnom štáte zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza alebo inde. Takéto odpočítanie sa však nepovolí vo vzťahu k sumám, ak nejaké sú, plateným (inak ako na náhradu skutočných výdavkov) stálou prevádzkarňou vedeniu podniku alebo inej jeho kancelárii formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb na účely využitia patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté buď vedením podniku, alebo s výnimkou prípadu bankových podnikov formou príjmu z dlhových pohľadávok týkajúcich sa peňazí požičaných stálej prevádzkarni. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa podobne nebudú brať do úvahy sumy (iné ako náhrady skutočných nákladov) účtované stálou prevádzkarňou vedeniu svojho podniku či inej jeho kancelárii formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za využívanie patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté alebo za riadenie alebo formou príjmu z pohľadávok týkajúcich sa peňazí požičaných vedeniu podniku či iným jeho kanceláriám s výnimkou prípadu bankových podnikov.

(4) Pojem „zisky z podnikania“ zahŕňa, okrem iného zisky plynúce z výroby, obchodných činností, bankovníctva, poisťovníctva, prevádzkovania dopravy a poskytovania služieb. Tento pojem nezahŕňa príjmy fyzickej osoby z vykonávania činností, či už vo forme závislej činnosti alebo slobodného povolania.

(5) Ak je v zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 tohto článku nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým rozdelením, použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(6) Stálej prevádzkarni sa neprisudzujú žiadne zisky z dôvodu nákupu tovaru pre podnik. Výdavky, ktoré súvisia s touto činnosťou, však tiež nebudú uznané.

(7) Zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(8) Bez ohľadu na ostatné ustanovenia, zisky z podnikania plynúce podniku jedného zmluvného štátu z vývozu tovaru do druhého zmluvného štátu nebudú zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte. Ak zmluvy o vývoze zahŕňajú iné činnosti vykonávané stálou prevádzkarňou v druhom zmluvnom štáte, zisky z týchto činností môžu byť zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte.

(9) Ak zisky zahŕňajú druhy príjmov osobitne uvedené v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia takýchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Vodná a letecká doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak miesto skutočného vedenia podniku vodnej dopravy je na palube lode, má sa za to, že sa nachádza v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode, alebo ak domovský prístav nie je, nachádza sa v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

(3) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnom podnikaní alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, na ktorých sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví (s výnimkou prípadov podvodu, hrubej nedbanlivosti alebo úmyselného zanedbania) sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto druhom zmluvnom štáte. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne päť percent hrubej sumy dividend. Tento odsek sa netýka zdanenia spoločností, pokiaľ ide o zisky, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, užívateľských („jouissance“) akcií alebo („jouissance“) užívateľských práv, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmov z iných práv, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 tejto zmluvy.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, ten druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi toho druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo stálu základňu nachádzajúcu sa v druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 11
Príjmy z dlhových pohľadávok

(1) Príjmy z dlhových pohľadávok majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto príjmy z dlhových pohľadávok majúce zdroj v zmluvnom štáte sa môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník týchto príjmov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne desať percent hrubej sumy týchto príjmov.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 tohto článku, príjmy z dlhových pohľadávok majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte sú oslobodené od dane v tomto zmluvnom štáte za predpokladu, že ich príjemcom a skutočným vlastníkom je:

a) v prípade Slovenskej republiky:
   (i) vláda Slovenskej republiky,
   (ii) miestne orgány,
   (iii) Národná banka Slovenska,
   (iv) Eximbanka SR (Exportno-importná banka Slovenskej republiky),
   (v) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.,
   (vi) Agentúra pre riadenie dlhu a likvidity,
   (vii) iná podobná inštitúcia, ktorej majetok je v úplnom vlastníctve vlády Slovenskej republiky alebo miestnych orgánov, pokiaľ sa tak dohodnú príslušné orgány zmluvných štátov prostredníctvom výmeny diplomatických nót;
b) v prípade Saudskoarabského kráľovstva:
   i) vláda Saudskoarabského kráľovstva,

ii) Saudskoarabská menová agentúra /The Saudi Arabia Monetary Agency (SAMA)/,

iii) Saudský rozvojový fond /The Saudi Fund for Development/,

iv) Verejný investičný fond /The Public Investment Fund/,

v) Verejná dôchodková agentúra /The Public Pension Agency/,

vi) Všeobecná organizácia pre sociálne poistenie /The General Organization for Social Insurance/,

vii) iná podobná inštitúcia, ktorej majetok je v úplnom vlastníctve vlády Saudskoarabského kráľovstva alebo miestnych orgánov, pokiaľ sa tak dohodnú príslušné orgány zmluvných štátov prostredníctvom výmeny diplomatických nót.

(4) Pojem „príjmy z dlhových pohľadávok“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Úroky z omeškania ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažujú za príjmy z dlhových pohľadávok na účely tohto článku.

(5) Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník príjmov z dlhových pohľadávok, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú príjmy z dlhových pohľadávok zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak pohľadávka, z ktorej sa tieto príjmy platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 tejto zmluvy.

(6) Predpokladá sa, že príjmy z dlhových pohľadávok majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca príjmy z dlhových pohľadávok bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa príjmy platia a tieto príjmy idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo tejto stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto príjmy majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo táto stála základňa.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom príjmov alebo medzi nimi a treťou osobou suma príjmov z dlhových pohľadávok vzťahujúca sa k pohľadávke, z ktorej sa tieto príjmy platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne desať percent hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov alebo filmov alebo nahrávok používaných pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie (know-how), ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva v tom druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 tejto zmluvy.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo tejto stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň alebo táto stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa licenčné poplatky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Príjmy zo scudzenia majetku

(1) Príjmy, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 tejto zmluvy, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte alebo hnuteľného majetku slúžiaceho stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu k dispozícii v druhom zmluvnom štáte na vykonávanie slobodného povolania vrátane príjmov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) sa môžu zdaniť v druhom zmluvnom štáte.

(3) Príjmy plynúce podniku zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Príjmy zo scudzenia akcií spoločnosti, iných ako akcií kótovaných na burze cenných papierov, alebo podielov v osobnej obchodnej spoločnosti (partnership), ktoré sú rezidentom zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto zmluvnom štáte.

(5) Príjmy zo scudzenia majetku iného ako sa uvádza v predchádzajúcich odsekoch tohto článku podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Slobodné povolania

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu poskytovania profesijných služieb alebo iných činností nezávislého charakteru podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte s výnimkou nasledujúcich okolností, keď sa tieto príjmy môžu zdaniť aj v druhom zmluvnom štáte:

a) ak má na výkon svojich činností pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu, môžu sa jeho príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v takej výške, v akej ich možno prisúdiť tejto stálej základni; alebo

b) ak sa zdržuje v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré dosiahnu alebo presiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období, môžu sa jeho príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v takej výške, v akej plynú z činností vykonávaných v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubárov a účtovníkov.

(3) Na účely určenia zdaniteľných príjmov podľa tohto článku sa uplatnia podobné princípy ako v článku 7 tejto zmluvy pod podmienkou, že daňovník vedie riadne účtovné záznamy.

Článok 15
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19, 20 a 21 tejto zmluvy len v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak:

a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny plynúce rezidentovi zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 tejto zmluvy zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 tejto zmluvy zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z osobne vykonávaných činností umelca alebo športovca v druhom zmluvnom štáte, ako je uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku sú oslobodené od dane v tomto druhom zmluvnom štáte, ak sú úplne alebo prevažne financované z verejných prostriedkov skôr uvedeného zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych celkov alebo miestneho orgánu, alebo v rámci kultúrneho alebo športového výmenného programu schváleného obomi zmluvnými štátmi.

Článok 18
Dôchodky

S výnimkou ustanovenia článku 19 ods. 3 tejto zmluvy, dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 19
Štátna služba

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, okrem dôchodkov, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho útvaru alebo orgánu, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte.

(2) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tom druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom toho druhého zmluvného štátu a

a) je štátnym príslušníkom toho druhého zmluvného štátu, alebo

b) sa rezidentom toho druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

(3) Akékoľvek dôchodky alebo iné podobné odmeny vyplácané z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho nižší správny celok alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte. Takéto dôchodky alebo iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom toho druhého zmluvného štátu.

(4) Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 tejto zmluvy sa uplatňujú na platy, mzdy, dôchodky a iné podobné odmeny za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym celkom alebo miestnym orgánom.

Článok 20
Študenti

(1) Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu, a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo tohto skôr uvedeného zmluvného štátu.

(2) Pokiaľ ide o granty, štipendiá a odmeny zo zamestnania, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1 tohto článku, študent alebo učeň uvedený v odseku 1 tohto článku má okrem toho nárok v priebehu takéhoto vzdelávania alebo odbornej prípravy na rovnaké výnimky, úľavy alebo zníženie daní, aké sú dostupné študentovi, ktorý je rezidentom toho zmluvného štátu, v ktorom sa tento študent zdržiava.

Článok 21
Učitelia a výskumní pracovníci

(1) Odmeny, ktoré učiteľ alebo výskumný pracovník, ktorý je alebo bol rezidentom v zmluvnom štáte predtým ako bol pozvaný alebo navštívil druhý zmluvný štát na účely vyučovania alebo vykonávania výskumu, dosahuje v súvislosti s týmito činnosťami nebudú zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte počas obdobia nepresahujúceho (4) roky.

(2) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa neuplatnia vo vzťahu k príjmom z vyučovania alebo výskumu, ak takéto činnosti nie sú vykonávané fyzickou osobou vo verejnom záujme, ale úplne alebo prevažne pre súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22
Iné príjmy

(1) Časti príjmov rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa neuplatnia na príjmy, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2 tejto zmluvy, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie prostredníctvom stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo touto stálou základňou. V tomto prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 tejto zmluvy.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku druhy príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré nie sú upravené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, a ktoré plynú z druhého zmluvného štátu, sa môžu tiež zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 23
Spôsob zamedzenia dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, potom skôr uvedený zmluvný štát povolí znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v druhom zmluvnom štáte. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá podľa okolností pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak, v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy, príjmy plynúce rezidentovi Slovenskej republiky sú vyňaté zo zdanenia v Saudskoarabskom kráľovstve, napriek tomu môže Slovenská republika pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov tohto rezidenta vziať do úvahy vyňaté príjmy.

(3) V prípade Saudskoarabského kráľovstva, spôsobmi zamedzenia dvojitého zdanenia nebudú dotknuté ustanovenia upravujúce režim výberu Zakat.

Článok 24
Procedúra vzájomnej dohody

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich nižších správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2 tejto zmluvy.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal podľa odseku 1 tohto článku, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným

stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v odseku 1 tohto článku. Tieto osoby alebo orgány použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na vyššie uvedené môžu byť informácie získané jedným zmluvným štátom použité na iné účely, pokiaľ tieto informácie môžu byť použité na takéto iné účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný orgán zmluvného štátu poskytujúceho informácie udelil na takéto použitie súhlas.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť:

a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou niektorého zo zmluvných štátov;

b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní toho alebo druhého zmluvného štátu;

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie v súlade s týmto článkom, druhý zmluvný štát využije všetky dostupné prostriedky na získanie požadovaných informácií, aj napriek tomu, že druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje pre vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam odseku 3 tohto článku, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že by zmluvnému štátu umožnili zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že sa o tie informácie nezaujíma z vnútroštátnych dôvodov.

(5) V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 tohto článku nevykladajú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadované informácie uchováva banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo zmocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú vlastníckych podielov na osobe.

Článok 26
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27
Iné ustanovenia

(1) Žiadne ustanovenia tejto zmluvy nemajú vplyv na uplatňovanie vnútroštátnych predpisov na zabránenie daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam.

(2) Výhody z tejto zmluvy sa neuplatňujú, ak sú príjmy vyplácané alebo plynúce v súvislosti s umelým usporiadaním.

(3) Žiadne ustanovenia tejto zmluvy nemajú vplyv na uplatňovanie akéhokoľvek právneho predpisu zmluvného štátu týkajúceho sa dane uloženej na príjmy nerezidentov plynúce z poisťovacích činností.

Článok 28
Nadobudnutie platnosti

(1) Každý zo zmluvných štátov písomne oznámi diplomatickou cestou druhému zmluvnému

štátu, že boli splnené procesy vyžadované vnútroštátnymi predpismi pre nadobudnutie platnosti tejto zmluvy. Táto zmluva nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené neskoršie z týchto oznámení.

(2) Ustanovenia tejto zmluvy sa budú vykonávať v oboch zmluvných štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, v súvislosti s príjmami vyplatenými alebo pripísanými v prvý deň alebo po prvom dni januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní z príjmov, v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi v prvý deň alebo po prvom dni januára nasledujúceho po dátume, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 29
Ukončenie platnosti

(1) Táto zmluva zostane v platnosti na dobu neurčitú, ale ktorýkoľvek zo zmluvných štátov môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou tým, že druhému zmluvnému štátu oznámi ukončenie platnosti najneskôr do 30. júna akéhokoľvek kalendárneho roka začínajúceho päť rokov po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

(2) V takom prípade sa zmluva prestane vykonávať v oboch zmluvných štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji, v súvislosti s príjmami vyplatenými alebo pripísanými po skončení kalendárneho roka, v ktorom bolo takéto oznámenie zaslané,

b) v prípade ostatných daní z príjmov, v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi po skončení kalendárneho roka, v ktorom bolo takéto oznámenie zaslané.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v dvoch vyhotoveniach v Bratislave, dňa 13. novembra 2023, zodpovedajúce 29 Rabi' al-thani 1445, v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom, arabskom a v anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku
Denisa Saková v. r.

Za Saudskoarabské kráľovstvo
Faisal F. Al-Ibrahim v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.